

ніхто ніколи
його не бачив
усе-таки
він крадькома проходить
не стукає в мої заперті двері
не бентежить сну моїх дерев
що вигадують себе безсмертними
удосвіта — зникає
але мене не забуває :
він знову прийде завтра.

Цикл « [Подорож по-щоденному](#) ».